

Povolání.

Němci mají býti povoláni, aby se stali duchovně i světsky vedoucím národem! Poukazují k tomu četné knihy a mnohá dobrá proroctví a vidění, které nelze prostě odsunouti stranou jako výplody fantasmie. Často a vždy znovu s velikou zřetelností opakují tentýž smysl. Bylo ovšem napsáno mnoho knih o tom proto, aby se Němci ve veliké tísní znovu vzpružili a v zoufalství nad zlými novými zjevy těžkých nesnází nenechali zarůstí dobro úplně býlím. Kdo se však vážně hledí zabývati budoucností tohoto národa, který má teprve vyjítí ze zřícenin nynějších poměrů, ten shledá, že v poukazech na velkou budoucnost jest nutně zrnko moudrosti nebo pravdy.

Pravím však zcela úmyslně: „Ze **zřícenin** nynějších poměrů!“ Neboť z nynějších poměrů samotných jest jen jedna cesta: Další úpadek a zřícení!

Podívejte se jednou klidně na lidi, jací jsou **dnes!** Pátrejte ve zralejší mládeži pozorně po příštím pokolení, po nejbližší **německé** generaci. Jest otrávena již od základů na těle i na duši. Nepatrné výjimky, které se ještě jeví, jsou nápadny jako přemrštěnci. Pro celý národ neplatí téměř nic.

Tyto výjimky jeví se tak odchýlnými od stále více upadajícího okolí, že začínají působiti groteskně a propadají téměř všeobecnému posměchu, platí za nenormální, chorobné, za zbytečné blouznivce a blázny!

Toto groteskní vyrůstání nespočívá však v těchto

chvalných výjimkách. Jest to v klesajícím okolí, které ve svém beznadějném pádu stále více se vzdaluje od zpola normálního duševního stavu. Tito lidé již ani nepozorují tohoto vlastního pádu, který je vzdaluje od zdravé a pevné půdy, kde ti nemnozí jako výjimky dosud stojí. Lidé mají falešný pocit, jako by se tito výjimeční vznášeli v chorobně dětinských domněnkách. Očekávají, že záhy vystřízliví a každým okamžikem spadnou ku posměchu všech.

Avšak nepotrvá již dlouho a s jejich oči sejde každý smích. Zato však nastoupí úděs, až konečně v nutnosti poznají, že ti druzí, dosud posmívání, zaujmají správné a **pevné** stanovisko, kdežto oni sami zapadají do nejhoršího bahna a pomalu se dusí. Dusí se v bahně, jež si připravili sami a které se nyní nezadržitelně sráží jim nad hlavou.

Nejhorší při tom jest, že tento zlý stav není možno přičítati nepřátelům Německa, nýbrž Němcům samotným.

Tak jako při varu všechn kal žene se nahoru, tak jest tomu i v této veliké době kvasu. Dnes všechno se šílenou rychlostí spěje k mocnému ději očisty a zvenčí lze viděti jen vzhůru zvířenou, špinavou pěnu nebo odkal skutečného německého národa tak, že se již nedá rozpoznati zdravé dno a klamně se zdá, jako by **všechno** již bylo zcela nezachranitelně zkaženo. Ale není tomu tak! Čím hutněji se nahoře jako povrch sráží nečistá pěna, tím čistší a jasnější bude pod ní **hlavní část**. A pak, až nastane ochlazení varu ve vystřízlivění strašlivým děním, jak to vyvolají dnešní poměry a vzešlá z nich nouze, udělá se shora do škraloupovitého odkalu jedna trhlina za druhou a pojednou se objeví čistota a jas, jež se utvořily pod špinavým a otřelým povrchem, který mátl smysly.

Potom prorazí přemocnou silou ono zjasnění vítězně vzhůru a strhne stále zesychající odkal, který napříště nebude již moci státi jako překážka mezi děním a pravým jádrem národa!

Vítězem však nebude žádné nové příští pokolení, nebude to dnešní duševně chorá a uboze dorůstající německá mládež, která podlehla otravě a při prvním svěžím závanu rozletí se nutně jako plevy, protože šla předčasně zralá po falešných drahách a vyžila se v nich až do zničení každé vlastní opory. **Vítězem bude to staré, dosavadní**, které očistěno jako ocel vyjde z nesmyslného zmatku jako neochvějný balvan, na kterém jedině může povstati nová stavba!

Vy, zralí němečtí mužové, vy, zralé ženy, **hled'te do sebe!** Nehled'te na dorůstající mládež, která se jen může a musí od vás učit. Vy chováte v sobě budoucnost, **jedině vy**, kteří jste jako základ prožili ještě minulost!

Proti dosavadnímu nesmyslnému řádění stáli jste jen bez porozumění a proto jste dosud nezasahovali. Pomozte konečně vysílené mládeži **se starou německou silou**, která nezná slabé povolnosti a v přísnosti vzplane proti sobě jako proti druhým. Která jest obávaná falší, změkčilostí a slabostí!

Byl to jen nezměrný úžas nad možností dnešního dění, který přechodně ochromil vaše nezdolné zdravé chtění. Nebyl to souhlas nebo radost nad onou zchátralostí těla a neméně duše.

A vy, kdo jste sebe i generace přicházející po vás nechali spoutati okovy, jste povinni **sami** tyto okovy opět rozlomit a nečekati rozuzlení od nástupců!

Vy však, kdo pohodlně čekáte na splnění vznešených proroctví a počítáte s nimi, neklamte se! Kde se nejedná, tam se nemůže splnit ani nejlepší proroctví! „Čekání“ samo klade této možnosti kámen do cesty.

Vaše spory o výkladech a dobách možného splnění jsou budoucnosti Německa stejně nebezpečné a zkázonosné, jako německý mor věčného tříštění ve vnitřní politice, ve které se musí viděti, že dosud nebylo žádného pravého německého a národního ducha. Tohoto ducha bylo možno najíti vždy jen v **jednotlivcích!** Jen v nejvyšší nebezpečí stály někdy masy svorně a jednotně spolu, avšak také ne vždy. Kde tu byl kdy jaký skutečně **německý** národ, oduševněný **volným hrdým duchem?** Mohl k němu lehce každý dobrodruh a jeho drzá hra nacházela vždy dobrou půdu.

V bezstarostném tanci, s pokrčením ramen naslouchá se zoufalým steskům celých **německých** částí národa, které denně trpí nenávistí nepřátel.

Zaslíbení a proroctví mluví však o **vyvoleném** národě! Může zde vůbec jíti o německý národ jak se jeví **dnes?** Ukazuje se jako **vyvolený?** Mohu si uspořiti odpověď.

Býti povoláný jest věc zcela jiná. Již Kristus říkal varovně: „Mnoho jest povoláných, ale málo vyvolených!“ To znamená, že z povoláných dojde jich jen málo ke skutečnosti splnění, protože povoláný musí toto splnění přivoditi **sám** železným úsilím, neobvyklou činností a pracovitostí. A jako jest tomu u jednotlivců, tak jest tomu i u národů! Býti povoláným znamená míti v sobě pouze **schopnost** ke splnění! Neznamená to však, že by toto splnění spadlo povolánému do klína. Teprve tehdy, když

povolaný, tedy uschopněný, napne **všechny** své schopnosti nezkráceně, když jich používá v železné, neochvějně pílí, v tvrdém úsilí a tuhém zápase, pak vychází mu vstříc neobyčejným způsobem pomoc shůry a vede ho k vítězství. Tedy ke splnění jeho povolání. Avšak ani tomu nesmí se rozuměti špatně. Neboť **vyjítí vstříc se strany nadpozemské** a silná pomoc nesmí se chápati obrazně. Síla ke konečnému vítězství jest vždy pohotově. Povoláný musí však svým úsilím a svou dovedností jemu propůjčenou propracovati se tak daleko kupředu, že narazí na tuto sílu a tato se pak s ním spojí!

Tedy zcela jinak, než jak si mnozí povolání často myslí. Býti povolaným zavazuje! Povolánému vtiskuje se do rukou meč k boji v jeho schopnosti. Vládnouti tímto mečem a vésti ho k ráně musí vždy **sám!** Neprosněte tedy dobu, ve které jste již určeni vykonati něco velikého a která vás nutně povede k vítězství, jakmile se **hnete!** I pro to může nastati „pozdě“! Tím jest pozdější vítězství desateronásobně, ba stonásobně ztíženo.

Protože každý nyní vidí, že německý národ tak, jak se nyní jeví, nemůže se považovati za „vyvolený“ a přece zaslíbení opět vždy také uvádí **možnost** ke splnění, tu jest jasno, že německý národ musí projíti mnohými změnami. Dobrovolně se nezmění. To se ukázalo již v posledních letech. S německým duchem, k němuž má každý Němec přispěti svým dílem, šlo to dolů místo nahoru. Následkem toho jest, že každý Němec bude donucen dáti ornou půdu, aby z veliké nouze dal konečně vyrůstí nutnému německému duchu. Čeho nedocílí klid a radost, dokoná na konec utrpení. A když nestačilo k tomu utrpení dosavadní, musí přijíti něco těžšího a tvrdšího. Tak se konečně dospěje k bodu, kdy každý tvrdošijný odpor se zlomí nebo poddá. Jednotlivec má vždy

ještě svobodnou volbu mezi zlomením a poddáním, protože nutně sklízí v obojím případě odměnu podle způsobu, jak dopadne jeho rozhodnutí.

Čím více blíží se splnění, tím větší lze očekávati utrpení. Blaze tomu, jehož rozhodnutí dopadne k jeho štěstí.

Při světovém dění samozřejmě nemůže býti vyvolený národ omezen **jen na jednu národnost!** Zde se tedy **nemíní** německý národ v nejužším smyslu. Při světovém dění vůbec nejde **o jednu národnost** o sobě, ale jistě každá národnost může v něm hráti **úlohu** k projevům mnohého dění. Způsob a velikost své úlohy tvoří si každá národnost sama.

Co jest jedině směřodatné v příštím světovém období, jest rasa a ne národnost. Při nynějším rozhodnutí jest **bílá** rasa ve vývoji nejvyšší ze všech. Nic dnes již neznamená, že Asie a jiné zemědílly byly dříve již dále ve vývoji než tehdejší Evropa. V době, kdy má nastati konečné zúčtování nejen pro obyvatele této Země, nýbrž pro celou část světů, ke které tato Země patří, to vše nic neznamená. Směřodatným jest jedině právě platný stav **v hodině rozhodnutí** a nic jiného. A tu jest dnes na zemi na vrcholu bílá rasa. Z téhož důvodu přichází jako bojiště pozemsky v úvahu také Evropa. Poukázal jsem již v přednášce „Bohové – Olymp – Walhalla“¹⁾ na to, že každé znovuvtělení děje se v prostředí, které odpovídá stavu duše, jež se má vtěliti. Může se tedy běloch při silném zvrtném úpadku duchovního stupně vtěliti v nízkém kmenu černošském a ovšem právě tak obráceně. V bílé rase možno dnes považovati za nejvyšší **skutečně německého ducha!** V celé jeho čistotě a velikosti. Již mnohokrát pokusil se o rozmach, ale nedospěl nikdy ke skutečné výši, leč jen v ojedinělých osobnostech, které musí vždy předcházeti. Tito osamocení

jedinci jevíli schopnosti své rasy. Německý duch má se státi vzorem a vůdcem v posledním vzestupu pozemského lidstva. Ne však takový duch, jaký jest nyní, ale takový, jakým se státi má, jakým se podle svých schopností státi také může a v příštím prožití se také nezbytně **stane!**

Ale není tu míněna **výhradně národnost, která se nazývá německou**. Každý pojem ve světovém dění jde mnohem dále a není tak omezen. Tohoto žádoucího německého ducha **může ve vlohách míti v sobě také každý příslušník jiných národností!** Duch míní se věčně ve svých schopnostech, nijak ne národnostně. Avšak příslušníci německého národa mají v sobě **hlavně** všechny potřebné základní rysy pro tohoto ducha budoucnosti, kterému jest předurčeno vítězství a vedení v lidstvu.

Vy Němci, mějte se tedy na pozoru! Nasad'te všechny síly, abyste jako povolání svými vlohami stali se také **vyvolenými!** Vyvolený **národ** bude se skládati z vyvolených jednotlivců, na které máte všechny naděje. Proto bude se skládati nejen z Němců, nýbrž i z částí jiných národností, které patří duchovní hodnotou k vyvolenému národu. Nezastaví se na hranicích německé země.

Nepromarněte vznešený úkol, který na vás čeká. Vytrhněte se z povrchnosti dnešních myšlenek, všeho nynějšího života a staňte se tím, čím býti můžete a máte: **Jedním duchem, jedním národem**, který má jako vůdce předcházeti ostatním vzorem a příkladem. Zameškáte-li k tomu přesně určenou dobu, ve které spolupůsobí celý kosmos jako podpora, čeká vás místo vzestupu pád tak strašlivé síly, že jako na věky zavržení nebudete moci nikdy dojíti vzkříšení. Býti povoláným zavazuje k nejvyššímu rozvoji sil! Tuto výstrahu mějte vždy na paměti!

1)

Přednáška: 82. Bohové – Olymp – Walhalla.